

सुलेखन : श्री. प्रकाश देशपांडे

रंगमंच (ग.दि.माडगूळकर)
सूत्रधार
नाटकाची रंगत उतरते आहे
माझे काम मी करतो आहे
अगदी मनापासून,
यण त्रासून गेली आहे
आतल्या आत
माझ्याशिवाय सारी पात्रे
अपात्र आहेत
हे मी कसे म्हणू?
कसलेला आहेस तू
अशी नाटके अनंत
दाखली तू आदिकालात
आरंभ
नाटक नच पाहता,
नाटक वळवता येते तुला
तू असतोस,
तू नसतोसही रंगमंचावर
मला ते साधत नाही
अंग पुजते तेव्हा
मनही दुखते,
डोळे बिथरतात तेव्हा
आत्माही व्यथित होतो
अभिनय अंगात भिनतो
म्हणून म्हणतो,
मृत उतरली तर
क्षमा कर
रंग पुसावा, वेळ उतरवा
वाटते आहे
नाटकात रंगत राहिली नाही
पाडणार असशील
तेव्हा पाड पडदा
भस्तवाक्याचा उच्चार होईतो
मी मंच सोडणार नाही, यण
यण क्षमा कर,
अभिनयाची मृत उतरली तर